

คุยกับหมอภาษา

“คำที่อ่านยาก”

โดย... ศิริวรรณ ฉายะเกษตริน

ศึกษานิเทศก์ ๕ สพท.กทม.เขต ๑

หัวหน้าโครงการหมอภาษาพัฒนาเยาวชน

สวัสดีค่ะ ท่านผู้อ่านที่รักทุกท่าน คุยกับหมอภาษาฉบับนี้เราจะคุยกันถึงเรื่องคำที่มักมีปัญหาในการอ่าน หรือว่าอ่านยาก หากไม่ศึกษากฎเกณฑ์หรือหลักการอ่านแล้วจะทำให้อ่านผิดพลาดคลาดเคลื่อน และสื่อความหมายได้ไม่ตรงกับความต้องการ เมื่อฉบับก่อนเคยคุยกันถึงเรื่องคำที่อ่านยากไปแล้วครั้งหนึ่ง เช่น การอ่าน อักษรนำ การอ่านอักษรควบ การอ่านคำที่มีตัว “ท” ฉบับนี้เราจะพูดถึงการอ่านคำที่มีตัว “ฤ” และคำที่มีพยัญชนะหรือสระที่ไม่ออกเสียง

ตัว ฤ อ่านออกเสียงได้ ๓ แบบ คือ เรอ ริ รี มีหลักสังเกต ดังนี้

๑. อ่านออกเสียง เรอ มีใช้คำเดียว คือ ฤกษ์

๒. อ่านออกเสียง ริ

๑) เมื่อเป็นพยัญชนะต้นของคำและมีตัวสะกด เช่น

ฤทธิ อ่านว่า ริด

ฤณ อ่านว่า ริน

๒) เมื่อตามตัว ก ต ท ป ศ ส เช่น

กฤช อ่านว่า กุริด กฤตยา อ่านว่า กุริด-ตะ-ยา

กฤชฎา อ่านว่า กุริด-สะ-ดา กฤชฎาภินิหาร อ่านว่า กุริด-สะ-ดา-พิ-นิ-หาน

กฤชณา อ่านว่า กุริด-สะ-หนา ตฤณ อ่านว่า ตริน

ทฤชฎี อ่านว่า ทุริด-สะ-ดี ปฤจฉา อ่านว่า ปุริด-ฉา

ปฤจฉางค์ อ่านว่า ปุริด-สะ-ดาง สฤชฎี อ่านว่า สะ-หุริด

๓. อ่านออกเสียง รี

๑) เมื่อ ฤ เป็นพยางค์หน้า เช่น

ฤดู อ่านว่า รี-ดู

ฤตุ อ่านว่า รี-ตุ

ฤทัย อ่านว่า รี-ทัย

๒) เมื่อ ฤ อยู่ต้นคำ เช่น

ฤคเวท อ่านว่า ริก-คะ-เวด

ฤค อ่านว่า ริด

๓) เมื่อ ฤ ตามตัว ค ค น ม ห ที่ออกเสียงแบบเรียงพยางค์

คฤโฆษ	อ่านว่า	คะ-รี-โคด	คฤหบดี	อ่านว่า	คะ-รี-หะ-บอ-ดี
คฤหัสถ์	อ่านว่า	คะ-รี-หัด	คฤหาสน์	อ่านว่า	คะ-รี-หาด
คฤถิ	อ่านว่า	คะ-รี-ถิ	นฤหิต	อ่านว่า	นะ-รี-คะ-หิต
นฤคม	อ่านว่า	นะ-รี-คม	นฤเทพ	อ่านว่า	นะ-รี-เทบ
นฤบดี	อ่านว่า	นะ-รี-บอ-ดี	นฤบาล	อ่านว่า	นะ-รี-บาน
นฤมถ	อ่านว่า	นะ-รี-มน	มฤค	อ่านว่า	มะ-ริก
มฤตยู	อ่านว่า	มะ-ริค-ตะ-ยู	หฤทัย	อ่านว่า	หะ-รี-ทัย
หฤหรรษ์	อ่านว่า	หะ-รี-หัน	หฤโหด	อ่านว่า	หะ-รี-โหด

๔) ฤ ตามตัว พ ออกเสียงเป็นเสียงควบกล้ำ เช่น

พฤกษา	อ่านว่า	พฺริค-สา
พฤคมา	อ่านว่า	พฺริค-ทา
พฤคิ	อ่านว่า	พฺริค-ทิ
พฤคิกรรม	อ่านว่า	พฺริค-ติ-กัม
พฤคิจายน	อ่านว่า	พฺริค-สะ-จิ-กา-ยน
พฤคภาคม	อ่านว่า	พฺริค-สะ-พา-คม
พฤคัสบดี	อ่านว่า	พฺริ-หัด-สะ-บอ-ดี

(พะ-รี-หัด-สะ-บอ-ดี ก็อ่าน)

๕) ฤ ตามตัว ค ออกเสียงควบกล้ำกับตัว ค เช่น

คฤนท์	อ่านว่า	คฺริน
-------	---------	-------

๖) ฤ ออกเสียงได้ทั้ง ริ และ รี ในบางคำ เช่น

อมฤต	อ่านว่า	อัม-มะ-ริค/อัม-มะ-รีค
------	---------	-----------------------

การอ่านพยางค์ที่มีพยัญชนะหรือสระไม่ออกเสียง

๑. พยัญชนะที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ ไม่อ่านออกเสียง เช่น

ฉน์ท	อ่านว่า	ฉน์	คอมพิวเตอร	อ่านว่า	ค็อม-พ็ว-เต็อ
ภณท	อ่านว่า	พัน	ลิฟต์	อ่านว่า	ลิบ,ลิฟ
สังข์	อ่านว่า	สัง	สัตว์	อ่านว่า	สัด
สัมพันธ	อ่านว่า	สัม-พัน	เสาร์	อ่านว่า	เสา
องค์	อ่านว่า	อง	ศาสน	อ่านว่า	สาด
คอนเสิร์ต	อ่านว่า	ค็อน-เสิด	ฟิล์ม	อ่านว่า	ฟิม

๒. พยัญชนะที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ และมีพยัญชนะ ซึ่งไม่ใช่ตัวสะกดอยู่ข้างหน้า ไม่อ่านออกเสียงพยัญชนะที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับและไม่ออกเสียงพยัญชนะที่อยู่ข้างหน้าด้วย เช่น

จันทน์	อ่านว่า	จัน (ไม่ออกเสียง ท น)
จันทร	อ่านว่า	จัน (ไม่ออกเสียง ท ร)
อินทร	อ่านว่า	อิน (ไม่ออกเสียง ท ร)
ลักขณ์	อ่านว่า	ลัก (ไม่ออกเสียง ข ณ)
ลักขมณ	อ่านว่า	ลัก (ไม่ออกเสียง ข ม ณ)

๓. พยัญชนะท้ายพยางค์ที่มีสระและมีทัณฑฆาตกำกับจะไม่อ่านออกเสียงทั้งพยัญชนะ และสระที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ เช่น

บริสุทธี	อ่านว่า	บอ-ริ-สุด
บาทบงสุ	อ่านว่า	บาด-ทะ-บง
รามเกียรติ์	อ่านว่า	ราม-มะ-เกียน
ฤทธิ	อ่านว่า	ริด
วิสุทธี	อ่านว่า	วิ-สุด
สิทธิ	อ่านว่า	สิต

๔. ตัว ร หรือ ตัว ห ที่อยู่กลางคำไม่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับก็ไม่ออกเสียง เช่น

สถลมารค	อ่านว่า	สะ-ถน-ละ-มาก
ปรารถนา	อ่านว่า	ปฺราด-ละ-หนา
พรหม	อ่านว่า	พฺรม
พราหมณ์	อ่านว่า	พฺราม
สามารถ	อ่านว่า	สา-มาด

๕. ตัว ร ที่ตามตัวสะกดจะไม่ออกเสียงตัว ร เช่น

เกษตร	อ่านว่า	กะ-เสด
จักร	อ่านว่า	จัก
นั้ตร	อ่านว่า	นั้ด
นักษั้ตร	อ่านว่า	นัก-สั้ด
บุตร	อ่านว่า	บุด
มิตร	อ่านว่า	มิด
สมั้คร	อ่านว่า	สะ-หุ้มก

พบกันใหม่ฉบับหน้านะคะ สวัสดีค่ะ

.....